

РЕШЕНИЕ

№ 394

гр. Пловдив, 03.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 3-ТИ ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на трети август през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Георги В. Чамбов

Членове: Емил Люб. Митев
Антония К. Роглева

като разгледа докладваното от Георги В. Чамбов Въззивно търговско дело № 20225001000437 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК, във вр. с чл. 25 ал. 4 изпр. 2-ро от ЗТРРЮЛНЦ.

Образувано е по жалбата от адвокат Д.К. като пълномощник на ЮР. Р. ЮР., едноличен собственик на новоучредено търговско дружество „Г.П.Е.“ ЕООД против Решение № 19 от 20.06.2022 г., постановено по търговско дело № 21 по описа за 2022 г. на Окръжен съд - Кърджали, с което е оставена без уважение жалбата на ЮР. Р. ЮР. против отказ на длъжностното лице по регистрация при Агенция по вписванията № 20220512093542/13.05.2022 г. за първоначална регистрация на дружеството.

Жалбоподателят чрез процесуалния си представител изразява становище, че обжалваното решение е неправилно и незаконосъобразно, поради което моли същото да се отмени и да се дадат задължителни указания на Агенция по вписванията за извършване на исканото вписване в ТРРЮЛНЦ. Претендира разноски.

Жалбата е допустима, като подадена в срока по [чл. 25, ал. 4 ЗТРРЮЛНЦ](#), от страна в първоинстанционното производство - оправомощено по смисъла на [чл. 600 ГПК](#) лице. Жалбата е срещу подлежащ на въззивно обжалване по силата на [чл. 25, ал. 4 ЗТРРЮЛНЦ](#) съдебен акт.

Апелативен съд - Пловдив, след преценка на събраните по делото доказателства, направена с оглед изложените в жалбата оплаквания, приема за установено следното:

Предмет на обжалвания отказ № 20220512093542/13.05.2022 г.,

потвърден с обжалваното решение, е искане за вписване на първоначална регистрация на новоучредено дружество.

При проверката относно валидността и допустимостта на обжалваното решение, съобразно правомощията си по чл. 269 ГПК, Апелативен съд - Пловдив констатира следното:

Отказът на длъжностното лице към Агенция по вписванията, е мотивиран с обстоятелството, че съществува друг търговец, развиващ дейност и притежаващ права върху фирма с наименование „Г.Е.П.“ ЕООД, което влизало в противоречие с разпоредбите на чл. 11, ал. 1 ТЗ и чл. 7, ал. 2 ТЗ.

За да потвърди отказа на АВ, Окръжен съд - Кърджали е приел, че заявеното за регистриране дружество не отговаря на формалните изисквания на чл. 21, т. 7 ЗТРРЮЛНЦ във вр. с чл. 7, ал. 2 ТЗ, за уникалност на наименованието, както и че предвид наименованието, предмета на дейност и правно-организационната форма на това дружество, регистрацията му би могла да въведе в заблуждение третите лица.

Изложените в тази насока изводи на окръжния съд се споделят напълно от настоящата инстанция, поради следното:

Преди всичко следва да се отбележи, че търговската фирма на новоучреденото дружество в случая има изискуемото от закона задължително съдържание. В структурно отношение фирмата се състои от две части, определящи задължителното ѝ съдържание – вид на търговеца /правно-организационната ѝ форма/ и индивидуализиращ признак – наименованието в тесния смисъл на това понятие. За дружеството с ограничена отговорност изискуемото съдържание е регламентирано с разпоредбата на чл. 116 ТЗ. В случая това изискване е спазено, доколкото фирмата на заявеното за регистрация търговско дружество съдържа и двата задължителни елемента.

Проблемът е в индивидуализиращия признак на името. Както основателно са констатирани, и длъжностното лице към Агенция по вписванията, и Окръжен съд - Кърджали, налице е сходство в наименованието и в предмета на дейност на заявеното за вписване нововъзникнало дружество с вече вписано в търговския регистър друго търговско дружество от същия вид – „Г.Е.П.“ ЕООД.

Апелативен съд - Пловдив също счита, че наименованията на двете дружества са идентични до степен, при която е налице реална опасност да бъдат въведени в заблуждение третите лица, при идентифицирането на тези дружества.

Наименованията на двете дружества се състоят от три идентични думи, като единствената разлика е, че мястото на последните две - „Е.“ и „П.“ - е разменено, което практически не води до съществена промяна в графичното обозначение, в съдържанието и в неговото звучене.

Идентичността на двете наименования не се повлиява съществено от простото разместване на две от съставните им думи и поради обстоятелството, че думите „енерджи“ и „П.“ представляват българска транскрипция на думи от английски език, които са синоними. Съответно двете наименования са с еднакво значение, а при превод биха могли да бъдат и напълно идентични. Следователно простото разместване на словореда при

изписване на наименованието не е достатъчно, за да може да се приеме, че вписването на дружество с наименование на фирмата „Г.П.Е.“ ЕООД, при съществуваща и вписана в ТРРЮЛНЦ фирма „Г.Е.П.“ ЕООД, не би могло да въведе в заблуждение други лица, участващи в гражданския и търговския оборот.

Освен това, както вписаното дружество „Г.Е.П.“ ЕООД, така и заявеното за вписване дружество „Г.П.Е.“ ЕООД съдържат до известна степен и означение за упражнявания от тях предмет на дейност, каквато възможност е предвидена в чл. 7, ал. 2 ТЗ. Това е така, тъй като техните наименования недвусмислено се асоциират с произвеждането и разпространението на т.нар. „зелена енергия“ - енергия от възобновяеми източници. Този извод се подкрепя и от сходството в предмета на дейност в учредителните актове и на двете дружества, включващ изграждане и експлоатация на фотоволтаични електроцентрали.

Обстоятелството, че и двете дружества са с идентична по вид правно-организационна форма не е от определящо значение за идентичността на двете наименования.

Основният и запомнящ се елемент от фирмата е наименованието ѝ в тесния смисъл на думата, а абривиатурата, указваща правно-организационната и форма, като относима към много други дружества от същия вид, но с различни наименования, сама по себе си не е определящ уникалността на фирмата елемент.

Въпреки това, между наименованията „Г.П.Е.“ ЕООД и „Г.Е.П.“ ЕООД са налице достатъчно съответствия, които биха могли да въведат в заблуждение трети лица.

Както вече бе посочено, идентичността на наименованията на двете дружества предполага липсата на изискването, съдържащо се чл. 21, т. 7 ЗТРРЮЛНЦ във вр. с чл. 7, ал. 2 ТЗ като условие за вписване на заявените от жалбоподателя обстоятелства. Затова и отказът на длъжностното лице към Агенция по вписвания да извърши заявеното вписване е законосъобразен.

Постановеното в същия смисъл решение на Окръжен съд - Кърджали е правилно и следва да се потвърди.

Неоснователно и съдържащото се в приложения към преписката отговор на жалбата искане на представител на АВ искане за присъждане на адвокатско възнаграждение за юрисконсулт за това производство. Агенцията по вписванията не придобива качеството на страна в производството по чл. 25 ЗТРРЮЛНЦ, тъй като не отговаря на изведените от нормата на [чл. 26, ал. 1 ГПК](#) вр. [чл. 8, ал. 1 ГПК](#) критерии за страна в гражданското производство, според която страни по граждански дела са лицата, от чието име и срещу които се води делото и имат право да бъдат изслушани от съда, преди да бъде постановен акт, който има значение за техните права и интереси. Тъй като не е страна в това производство, на Агенцията по вписванията не се дължат и разноски съгласно с разпоредбите на чл. 78 ГПК.

В съответствие с изложеното, Апелативен съд - Пловдив

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 19 от 20.06.2022 г., постановено по т. д. № 21 по описа за 2021 г. на Окръжен съд - Кърджали.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____